

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204536
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816204536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: R. Q., V.. X.XX.XXXX, B. P. O.R. XXX, XXX XX O., o zaplatenie 3.493,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/165/2016-140 zo dňa 18.06.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku v rozsahu splatnosti dlhu žalovanou.

Zrušuje rozsudok v zamietavom výroku v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol:

„Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 513,- eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1818,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 2331,28 eur od 12.2.2016 do 28.9.2016,

zo sumy 2297,08 eur od 29.9.2016 do 2.1.2017,

zo sumy 2262,88 eur od 3.1.2017 do 27.2.2017,

zo sumy 2228,68 eur od 28.2.2017 do 13.4.2017,

zo sumy 2194,48 eur od 14.4.2017 do 15.5.2017,

zo sumy 2160,28 eur od 16.5.2017 do 23.6.2017,

zo sumy 2126,08 eur od 24.6.2017 do 17.8.2017,

zo sumy 2091,88 eur od 18.8.2017 do 21.9.2017,

zo sumy 2057,68 eur od 22.9.2017 do 23.10.2017,

zo sumy 2023,48 eur od 24.10.2017 do 9.11.2017,

zo sumy 1989,28 eur od 10.11.2017 do 14.12.2017,

zo sumy 1955,08 eur od 15.12.2017 do 15.1.2018,

zo sumy 1920,88 eur od 16.1.2018 do 1.2.2018,

zo sumy 1886,68 eur od 2.2.2018 do 13.3.2018,

zo sumy 1852,48 eur od 14.3.2018 do 13.4.2018,

zo sumy 1818,28 eur od 14.4.2018 do zaplatenia,

a to všetko jej povoľuje uhradiť v 36,20 eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá .

Žalobcovi priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 27%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

V odôvodnení uviedol, že žalobca a žalovaná ako dlžník dňa 1.4.2014 uzatvorili úverovú zmluvu, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanej sumu 4200,- eur. Úver sa žalovaná zaviazala splatiť 72 splátkami vo výške 91,27 eur mesačne, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 28.4.2014 a poslednej dňa 27.3.2020. Každá ďalšia splátka bola splatná k 27. dňu v kalendárnom mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne a to až do splatnosti celého úveru. Výška RPMN bola 19,78 %, priemerná hodnota RPMN bola 18,87 %. Celkovo sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 6781,44 eur. Žalovaná uhradila k predmetnej zmluve sumu 1658,72 eur do podania žaloby a sumu 513,- eur po podaní žaloby, spolu 2170,92 eur.

Formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 1.4.2014 neobsahuje údaj o splatnosti splátok, 1.splátky, iných poplatkov a konečnú splatnosť úveru. Z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch je preto poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

Súd sa pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku.

V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Zároveň súd nemohol priznať žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy úrokov z úveru v sume 181,65 eur, nakoľko žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepatrí.

Príjem žalovanej predstavuje starobný dôchodok v sume 354,80 eur a vdovský dôchodok v sume 105,90 eur, pričom žalovaná tiež poberá opatrovné v sume 75,92 eur. Súd zároveň zohľadnil skutočnosť, že žalovaná sa stará o dcéru, ktorá je mentálne postihnutá a potrebuje neustálu opateru. Zároveň súd zohľadnil, že žalovaná spláca aj ďalších sedem úverov v mesačných splátkach po 45,40 eur, po 38,30 eur, po 34,20 eur, po 51,80 eur, po 47,- eur, po 53,08 eur a po 47,03 eur. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Súd preto povolil splácať žalovanej dlh v splátkach po 34,20 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a2, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti rozsudku, a to proti výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach, proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj Všeobecné obchodné podmienky banky (VOP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP. V tomto smere žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 č.k. 3 Cdo 146/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 4Cdo/211/2017-201 z 23.4.2018. Všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. K uplatneniu úroku z omeškania z obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 4Cob/62/2007, podľa ktorého Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania. Zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný

z istiny do dňa zosplatenia a tento sa ďalej (t.j. po zosplatnení celého dlhu) nenavýšuje. Žalobca dal do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017. Súd sa vôbec komplexne nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Pri určení mesačnej splátky vo výške 34,20 Eur bude žalovaná splácať iba istinu takmer 5 rokov. Nie je možné prihliadnúť len na finančnú situáciu žalovanej, pretože žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v Čl. 2 ods. 1 CSP. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky. Súd priznal žalovanej výšku splátky, ktorá je omnoho nižšia ako výška splátky dohodnutá v úverovej zmluve. Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Súd nemal pri posudzovaní úspechu prihliadať na úspech v časti príslušenstva. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalobca v replike poukázal na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR ohľadne splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., uznesenie Najvyššieho súdu 3Cdo/56/2018 z 17.4.2018, uznesenie Najvyššieho súdu 4Cdo/65/2018 z 26.9.2018, uznesenie Najvyššieho súdu 4Cdo/187/2017 z 23.4.2018. Žalovaná do dnešného dňa nepredložila žiadne dôkazy o svojej nepriaznivej finančnej situácii. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, má byť najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé.

5. Žalovaná v duplike konštatovala, že keďže žalovaný nepreukázal splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., je toho názoru, že okresný súd vec správne právne posúdil, keď povolil žalovanej splatiť uloženú povinnosť v splátkach.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania.

Vo vzťahu k výroku o určení splatnosti dlhu žalovanou odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu aj v základnom (nachádzacom) konaní určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky, pričom na účely tohto určenia je nevyhnutné posúdiť majetkové pomery žalovanej. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnúť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného subjektu, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko záujmov oprávneného. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanej) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného subjektu na zachovanie dôstojných životných podmienok.

Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že preskúmanie majetkových pomerov žalovanej prichádza do úvahy až v štádiu konania o výkon rozhodnutia. Je síce pravda, že v rámci exekúcie súdny exekútor posúdi, ktorá forma výkonu rozhodnutia bude najvhodnejšia aj vzhľadom na majetkové pomery povinného, to však neznamená, že by posúdenie majetkových pomerov žalovaného bolo možné výlučne v exekučnom konaní.

Odvolací súd posúdil okolnosti predmetnej veci, pomery tak na stane žalovanej ako aj žalobcu a dospel k záveru, že poskytnutie dlhšej lehoty na splnenie dlhu žalovanou je opodstatnené tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie.

Žalovaná počas konania poukazovala na svoju ťaživú sociálnu situáciu. Žiadala o možnosť úhrady dlhu v splátkach po 34,20 Eur mesačne. Uviedla, že trpí cukrovkou, vysokým krvným tlakom, čo so sebou

prináša výdavky na liečbu, diétu. Je opatrovníčkou svojej mentálne postihnutej dcéry, ktorá si vyžaduje celodennú starostlivosť. Poberá starobný dôchodok vo výške 354,80 Eur, vdovský dôchodok vo výške 105,90 Eur, opatrovné vo výške 75,92 Eur. Výdavky na bývanie predstavujú cca 62 Eur. Žalovaná spláca 7 úverov v sume 316,81 Eur mesačne. Má tiež výdavky na stravu v sume 200 Eur mesačne a výdavky na ďalšie bežné základné potreby.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná má záujem svoj dlh splatiť, nie je nečinná a čiastočné úhrady vykonávala aj po začatí súdneho konania.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že finančná, sociálna situácia žalovanej nie je priaznivá, nie je v jej možnostiach splatiť dlžnú sumu jednorazovo, preto sú splnené podmienky na poskytnutie dlhšieho časového obdobia pre splnenie jej dlhu žalobcovi.

Vzhľadom na súdom určenú výšku splátok (36,20 Eur) a výšku dlhu žalovanej (1818,28 Eur s príslušenstvom) odvolací súd konštatuje, že dobu, v ktorej má byť dlh vyrovnaný nemožno označiť za neprimerane dlhú.

V prípade, že žalovaná svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovanú, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnila riadne a včas.

Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu.

7. Vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odvolací súd uvádza, že právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmalá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcom žalovanej v dôsledku absencie obligatórných náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že žalobca má voči žalovanej nárok len na zaplatenie istiny úveru.

Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, teda absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie však nijako nešpecifikoval, ktoré konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN považuje za absentujúce. V tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné.

Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnu praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku. Ak súd dospeje k záveru, že v prejednávanej veci nastala typická situácia riešená už v judikatúre súdov určitým spôsobom, má možnosť v odôvodnení rozsudku jednoducho odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Pokiaľ sa však chce od takejto praxe odkloniť, je jeho zákonnou povinnosťou vyplývajúcou mu z ust. § 220 ods. 3 CSP dôkladne vysvetliť, z akých dôvodov nemožno v prejednávanej veci akceptovať súdnu prax. Odklon od ustálenej praxe pritom môže byť odôvodnený rozdielnosťou skutkového stavu, ale aj vývojom právneho názoru. Bezvýnimočne však platí, že odôvodnenie odklonu musí byť dôkladné a presvedčivé.

NS SR už vo viacerých rozhodnutiach tak, ako na to poukazuje žalobca, zaujal stanovisko, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pri ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní odklonil od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenej v rozhodnutí sp. zn.

3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017 3Cdo/56/2018 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018. Tento odklon od ustálenej rozhodovacej praxe žiadnym spôsobom neodôvodnil, t. j. neuviedol, z akých dôvodov neakceptoval v prejednávanej veci súdnu prax.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu zodpovedajúcejmu zrušeniu rozsudku a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Rozhodne tiež o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.